

Emelie tog två hundar till final i AKC Agility Invitational

Att ta med hunden på flyget över Atlanten för att tävla agility är det inte många som gör. Men landslagsaspiranten Emelie Merenius kunde inte motstå frestelsen när hon fick chansen att delta i AKC Agility Invitational 2008 i Kalifornien. Och trots att det var en hel del som skiljde sig från svenska agilitytävlingar lyckades Emelie kvala till finalen med båda sina hundar.

Inbjudan förmedlades via Svenska Kennelklubben. Sverige var välkommet att skicka ett ekipage i varje storlek till den amerikanska kennelklubbens (AKC) internationella tävling i Long Beach i Kalifornien, den 13 och 14 december. När inget av landslagsekipagen nappade gick förfrågan vidare till förra årets samtliga landslagsaspiranter.

– Jag fick mejlet den 25 augusti och hade tre dagar på mig att svara. Egentligen hade jag inte råd att åka, men hur ofta får man en sådan chans? Som tur var hade jag tidigare under året skaffat pass till alla mina hundar, berättar landslagsaspiranten Emelie Merenius.

Det var flera smallhundsförare som var sugna på att åka, men den dåvarande landslagsledningen bestämde att smallplatsen gick till Emelie och hennes shetland sheepdog Zazzi, som kom fyra på SM förra året. Och eftersom ingen largeförare var intresserad fick Emelie även lov att ta med sig sin unga australian shepherd Vinna, som debuterade på agilitybanorna så sent som våren 2008.

Strapatsfylld resa

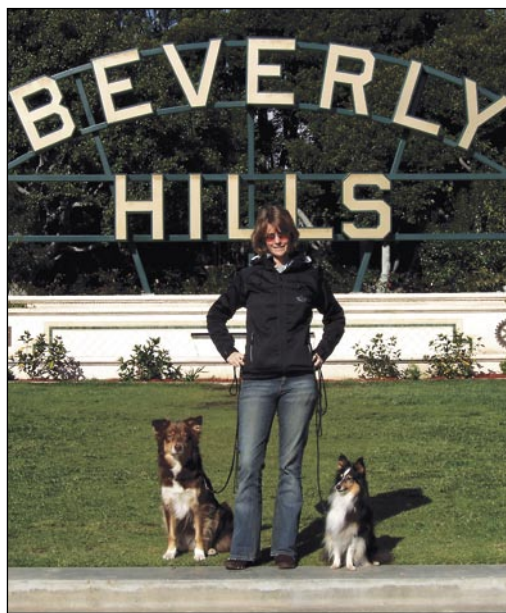
I medium representerades Sverige av rutinerade Mia Melakari och sheltien Yes. De och Mias mamma och supporter, Margareta Ekström, var redan på plats i Kalifornien när Emelie med hundar och pojkvän till slut, efter en mycket strapatsfylld flygresa, kom fram.

– Lufthansa hade sagt att de stod för burar till hundarna. Men när vi kom till Landvetter visade det sig att så inte alls var fallet. Jag och Clas var tvungna att ta det bokade flyget till Frankfurt medan pappa lovade att se till att hundarna kom med på nästa plan. Det gjorde de. Men på flygplatsen i Frankfurt försvann burarna med hundarna. När de var återfunna efter många timmar visade det sig att personalen hade slarvat bort ett av hundarnas pass.

Emelie var tvungen att övernatta i Frankfurt innan resan kunde fortsätta. I sommarkläder. Och den där extra dagen som hon hade planerat att ha på plats innan tävlingen började gick om intet. Men Emelie tyckte inte att hundarna kändes särskilt påverkade, var-

TILL HÖGER:
Emelie Merenius kunde inte motstå erbjudandet att åka till Kalifornien och tävla agility med sin aussie Vinna och sin sheltie Zazzi.

Emelie Merenius vann bland annat 650 dollar och tolv rosetter, en del med agilitymotiv.

ken av den långa flygresan eller tidsomställningen.

Fem storleksklasser

Under fredagen fick alla tävlingsdeltagare köra övningslopp.

– Det var tur. För det var inte som i Sverige. Bland annat tävlar man inom den amerikanska kennelklubben i fem storleksklasser – 8, 12, 16, 20 och 24 tum. Så Vinna fick tävla på 10 cm lägre hinder än hon gör i Sverige. Domaren blåste inte i en visselpipa, utan startsignalen var en röst i högtalarna som sa: "Ready". Dessutom blir man till exempel diskad om man går på eller av banan med hunden okopplad. Det glömdes jag när jag gick i mål en klass på fredagen. Vinna är van att få sin belöning snabbt, så jag brukar koppla henne utanför banan.

AKC Agility Invitational är en årligen återkommande tävling dit amerikanska ekipage kvalar och utländska ekipage blir inbjudna. Den äger rum under AKC/Eukanuba National Championship (läs mer på sidan 110) som Emelie jämför med HundXX på Stockholmsmässan i

Älvsjö. Samtidigt pågår alltså både en utställning och lydnadstävling. Även till dem har deltagarna kvalat.

Stor rasbredd

För att garantera rasbredd i agilitytävlingen är det de fem bästa amerikanska hundarna i varje ras och storlek som kan kvala. Och förutom Sverige så var Kanada och Japan representerade. Totalt deltog cirka 500 ekipage.

– Jag har aldrig sett så många hundar av olika raser som har hållit en så hög kvalitet, till exempel afgahn, dobermann, bouvier, welsh corgi. En grand danois sprang som en tok, trots att föraren inte kunde springa utan handlade på avstånd. Det var himla roligt att se och amerikanerna var mycket stolta över rasbredden. Att det var sådan fart på alla hundar berodde både på förarnas glada attityd och banornas utseende. De var väldigt fartiga och innehöll inte några tvära svängar, vilket en del raser har svårt att klara.

Tävlingen bestod av fyra kvallopp till den stora finalen, dit en hund per ras och storlek kunde ta sig. Det tävlades i

ett hopp- och ett agilitylopp på lördagen och ett hopp- och ett agilitylopp på söndagen.

Två nöjda svenska förare som åt middag på lördagskvällen. För dittills hade alla tre hundarna gått i mål med 100 poäng i varje lopp. Och det var målet. Loppet började nämligen med att hundarna hade 100 poäng och för varje fel drogs det av poäng.

Båda hundarna i finalen

Tyvärr fick Mia och Yes några rivningar i sina lopp på söndagen och där rök deras chans att ta sig till finalen. Men Emelie och hennes hundar fortsatte i samma fina stil som under lördagen. Så både Zazzi och Vinna fick representera sin ras i sin storleksgrupp i finalen.

– I finalen nollställdes allt. Zazzi lyckades göra ännu ett felfritt lopp. Det räckte till en sjunde plats. Hennes storleksklass vanns av en pomeranian. Vinna fick tyvärr en vägran på gungan och vi placerade oss på åttonde plats. Men det kändes jättehäftigt att hon blev tävlingsens bästa aussie. USA är ju rasens hemland.

Med sig hem från USA-äventyret hade Emelie bland annat tolv rosetter. Dessutom vann hon totalt 650 dollar, det vill säga cirka 5000 kronor.

– Det var en himla spännande upplevelse. Tävlingen var mycket bra organiserad och alla, både hundar och förare, var väldigt trevliga. En liknande tävling skulle vara guld värd i Sverige. Det borde gå att få till något liknande här, tycker Emelie Merenius.

Banvandringarna var minst sagt tränga. Alla förare gick samtidigt, trots att startfälten innehöll cirka hundra hundar.

TEXT: MARI EDMAN
FOTO: EMELIE MERENIUS,
CLAS SVANTESSON